

૬૮૪

નાટકના નવાંત રાગથી ભરપુર
શ્રી માતરી માતાના ગાયનો.

સ્થનાર

ભોગીલાલ રજુભાઈદાસ પટેલ.

છપાવનાર

પા. સાંકલચંદ મુસલમાઈ

તથા

પા. નાનાલાલ નારજીદાસ

તથા

પા. ભડાભાઈ તરભોવનદાસ

અમદાવાદ.

સિદ્ધિજી ઘરપીતાજી સામે માતાભાઈનો વાણીના

વિશ્વેશ્વર પ્રસાદ મી શ્રીચંદ્રદાસ

જેદાભાઈએ છાપ્યો.

સર્વ પ્રકાશના દક્ષ છપાવનારે રનાધીન ગણ્યા છે

સંવત ૧૯૫૪. સને ૧૯૬૨

કીંમત રૂ. ૦-૧-૬

श्री भातरीभाता

હેતુ.

આજના સમયમાં નાટકોની કંપનીઓ ધણી થયેલી છે, અને પ્રિય વાંચનાર આપ પણ સમજો છો કે તે કંપનીઓ શાસ્ત્રના આધારથી ખેલ કરી જતાવે છે અને વળી તે કંપનીઓ ભવાઈની માફક બીજાસ બાપણ (બોલવા) કરવા માટે નથી પરંતુ રૂન (બુદ્ધી) નો વધારો કરવાવાળી છે. તેમાં કાચી ઉમરના ધણા ખરા છોકરાઓ તો હમેશાં નાટક જોવાનો ચડશ (ટવ) રાખે છે. અને પોતે રૂનના બદલે ગમતનો આધાર વિશેષ રાખે છે, અને ગમતને લીધે ગમે તેમ કરી નાટક જોવા જવું એમ સમજે છે અને પોતાની પાસે પૈસા ના હોય ત્યારે પોતાનાં માવીતરને કનડે છે અને પરાણે પૈસા લે છે છતાં પૈસા ના મહેનો બીજા મારગે અટકે ધધાર્યા હોય તો ખાતાના બાને અને વિદ્યાર્થી (નીશાળીઓ) હોય તો ફીના બાને પણ પૈસા લેઈ જોવા જાય છે તે છતાં ના મહે તો તેવા છોકરાઓ (અંક નવો વેહેપાર શીખે છે જોવો કે) કાઢને ધાપ મારે, જુડું બોલે, અગર ચોરી કરે વિગેરે કરી જતે તો બારે રકમ હોય તો (કહેવત છે કે ચોરીનો માલ ચંડાળે જાય અને પાપી હાથ ધસતો થાય) જુજ હીંમતમાં આપી મારે, અને નાટકો જોવા જાય છે, માટે આપ વિચારો કે તેવા છોકરાઓ માવીતરની ઇજત વધારે છે? જશ આપે છે? ધર્મ પળે છે? ક્યાંથી પાળે? ! પૈમાની ફીકર ! જોવાની ઝંખના ! અને ચોરી ઉપર ચીત ! ત્યારે શું કરે? પૈસા વિના જોવા શી રીતે જવાય, અને જોવા ના જવાય તો માયત વિના ગમત ક્યાંથી આવે? માટે કરો આ

ચોપડી રચવામાં આવી છે તેમાં ધર્મ, નીતી તથા મતાના ગુણ
વિગેરેનાં ગાયનોનો સમાવેશ કરેલો છે. અને તે વાંચવાથી મન
પણ આવે અને જ્ઞાન પણ આવે વળી કીમત જુજ એટલે ચોપડી
ખરીદ કરવી પણ ફાવે. આ હેતુ છે.

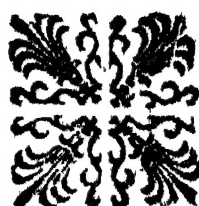
પ્રિય વાંચનાર આ ચોપડી રચવાનો હેતુ શો છે, તે સમજ
તેની અંદર જે કંઈ જીલ ચુક થઈ હોય તે આપ સુધારી વાંચી લેશો.

લી. શુભેચ્છક.

ભોગીલાલ રણછોડદાસ પટેલ.

હરીઆપુર—આંમલી શેરી,

અમદાવાદ.

શ્રી માતરી માતાના ગાયનો.

મંગળાચરણ.

૧

(પીતાજી આપ ચરણ શીર ધરીએ.) એ રાગ.

મ તર માડી તારી સ્તુતિ કરીએ. ટેક.

બુદ્ધિની છે તું દેનારી, દુઃખ દૂર કરવા વાળી;

વાંચમાં રહેનારી, તુને શીર ધરીએ. માતર.

સુખ કરનારી માડી, ધારી શરણે આવ્યા તારી;

ભાવેથી બળને અમે ભવ તરીએ. માતર.

૨

ગીતી.

માતરમાને આજે, અરજ કરું હું શીરનો નામી;

ગુણ ગાવા ગતી આપે, ગુણીયલ ના દેશે ખામી.

૩

રાગ માઝ (રામાયણનો.)

માતર મડી વારે તમે ધાઓ, ખુડતાં બાળકાના કર રહાવો;

અમે અશક્તીને મતી નથી, તરવા માટે આપે મા મતી,

દૈત્યો મારીને સુખ મા આપ્યાં, સરવે રૂષી મુનીએ બાપ્યાં;

શકિત સ્વરૂપે મા છો આપ, ભાવી જનોનાં કાપો પાપ.

હાળ.

શકિત સ્વરૂપે આપછો, કાપો સહુનાં પાપરે;

દાસ ભોગી કહે ભાવથી, ભકિત તારી આપરે.

૪

(વીર ને ન્યાય રાજ્યનો સદાય રંગ રંગ.) એ રાગ.

ભાવેથી બળે માતને, સદા ધરી ઉમંગ;
 માતર મા સદા સાજી કરે કષ્ટ સર્વે ભંગ. ભાવેથી.
 સરવે બળે માતને, ગ્રહી ઉતારે હાથ તે;
 દેવો છે દયાળ રાખે રંગ રંગ રંગ. ભાવેથી.

૫

(રે ના બોલો આવી વાત.) એ રાગ.

રે જુકિતથી મુકિત થાય અરે;
 એક ચીતે બળે સહુ માને રે. જુકિતથી.
 કહે ભોગી ધરીને ભાવ, નહીં આવે આવો દાવ;
 મનુષ્યા દેહ ધરી દ્યો લાવરે. જુકિતથી.

૬

(જખડે કલંદર ખન ખન ફીરડે) એ રાગ.

માતર માડી છો ગુણ વાળી, શેવકના કર રહાઓને;
 કરગરી આજે કહીએ તમેને, પ્રેમ થકી રસ પાઓને.
 નોધારાના છો આધાર, માતર માડી તો આવાર;
 માટે બળે નરનાર દયા લાવોને આવાર. માતર માડી.

૭

(કઠણ થયા માધવ મથુરામાં) એ રાગ.

જય જય જયકારી માતરમા, આરતી કરીએ તારીરે. મા. આ.
 આરતી ઉમંગે કરે શેવક આ, દુઃખ ત્રિદારો દહાડીરે. જય જય જય.
 આખા જગતમાં રહાય, આપ છો, ફીરતી સધળે તારીરે. જય જય જય.
 વાળ્યની અંદર વાસ તમારો, કહે શેવક દીલ ધારીરે. જય જય જય.

અસુરને તો હાર પમાડી, શેવક દ્યો ઉગારીરે. જય જય જય.
શેવક સરવે શરણે આગ્યા, મક્ષીયાં છે નર નારીરે. જય જય જય.
સરવે શેવકને રહાય કરો મા, આરતી ગાય તમારીરે. જય જય જય.
ભોગી બેઠ કરજોડી નમીએ, વિશાળ યુદ્ધીયારોરે. જય જય જય.

૮

(પામ્યો પામ્યો પદ્મણી આવી હો.) એ રાગ.

મેહર કરો માતર સુખ માડી હો, દીન દયાળી દાસે છે તું શાણી;
શેવક છે સરવે હજુરમાં, અક્ષત કુમકુમ લેઈ કરમાં;
ભાવે બળુ તમોને દહાડી હો. દીન દયાળી દાસે છે તું શાણી. ટક
નરનારી મળી ગુણ ગાવે, વળી હરમે તો કરમાં ધી લાવે;
પુજે પ્રીતે (ર) હરખ મન આણી હો. દીન દયાળી.

૯

(લટકે મટકે જાઉં લહવા.) એ રાગ.

શ્રી માતરમા રહાય જગતમે, અસુરનાં ઉતાર્યા માન;
દૈત્ય લોકકું માર હાયા, આર દીયા ભક્તો કોં રાન.
નર નારી નીંધા મતી દીજે, ગદ્ગદતમે મતીજના કોષ;
ઓષ દેવીકા સમરણ કરના, સુખડા દેવે ચાતડા પ્રોષ.

સુખકા હે મુળ જનન તુ જશર,

ભજ્ય ભરપુર લાવી મન ઉર.

જા માજીકે ચરણ શરણ, ટળેગા તેરા જનમ મરણ;

ચકર કાલકા ન ચલન, દાસ ભોગી મત ભૂત.

શ્રી ૦

૧૦

(નામ સદાએ સમરીએ) એ રાગ.

ધ્યાન સદા શુભ ધરીએ, માતરમાનું ધ્યાન સદા શુભ ધરીએ;

કુમ કુમ અક્ષત કરમેં લેકે, માણકી શેવા કરીએ. માતરમાતુંં ટેક.
 માતરમા હે સચ જગતમે, નામ લેકે સખ તરીએ માતરમાતુંં
 મત રહેના મતીમદમેં યારો, અરજ હમેશા કરીએ. માતરમાતુંં
 શક્તિ રૂપે સાક્ષ કરત હે, શેરી સંસાર આ તરોએ. માતરમાતુંં
 સત્ય માનો સખ દેવનકોં તો, પીછે કયુ ના ડગએ. માતરમાતુંં
 શુરવીરુંહોકે સંગ્રામ જાવે, તખ પોછા કયોં ફરીએ. માતરમાતુંં
 દાસ કહે માણકે પ્રતાપે, શુરવીર માફક કરીએ. માતરમાતુંં

૧૧

(અંબેલી બનછાઇ રે) એ રાગ.

સુખડાંની છે દેનારી રે રહાય થાને રહાય થાને રહાય થાને સુખ.
 પ્રીતેથી પુજે માણને આજે;
 છે શુભકારી રે છે શુભકારી છે શુભકારી રે.
 રહાય થાને. સુખ.

૧૨

(સીંહાને કનરો)

માતરમા આ અરજ અમારો, દયા કરી લ્યોને ધ્યાનમાં ધારી. મા.
 શેવક સરવે આવીને રમતા, વારે વારે શીર તુજને નમતા. મા.
 બાવેથી બજએ, માણ તમેને સુખ આપો સહુ કહે છે અમેને મા.
 સુખ સરવેને જગમાં આપો, પ્રલય કરો બારી જનનાં પાપો. મા.

૧૩

રાગ કર્તાનો (ભોરજ)

ધન્ય છે ધન્ય છે ધન્ય છે માતર માડી (૨) નમુ હું દહાડી;
 પેહરી છે સાડી નાકે એક વારી, વાવ્ય છે ભારી દીસે ત્યાં દયાળી;

ત્રીશુળ ધારી જીંડે બીજીધારી, માતર માડી નમું હું દહાડી,
 ધન્ય છે ધન્ય છે ધન્ય છે માતર માડી (૨) ગુણુકારી;
 મેં ધારી આ વારી, જોડે બારી, ગુણુવાળી,
 દયાળી મા માહરી મેં બારી, આ વારી માતર માડી નમું હું દહાડી;
 ધન્ય છે ધન્ય છે ધન્ય છે માતર માડી (૩) દ્યો ઉગારા.

૧૪

(સમરણ કરી શ્રી જગદાધાર) એ રાગ.

માતર મા છે સુખ કરનાર, દુખડાનાં હેતે હણનાર,
 અમદાવાદે આપે આપ, કાપ્યાં ભાવી જનનાં પાપ,
 ભક્ત ભાવે મળી આપર, થૈ થૈ નાચે નરને નાર,
 જોગી મુની કરતા શેવ, સાચી સરવેને એ ટેવ.
 ખરર ખરર પાણી થાય, ખુમ શોભે આ સુંદીર વાય.
 ધણુણુ ધણુણુ ધુધર ત્યાં થાય, જણુણુ જણુણુ ઝાંઝર છે પાય;
 થનન થનન શેવક થાય. ગણુણુ ગણુણુ ગાન ગવાય.
 આણુંદ તો ઉરમાં ન માય, ઝટ દેવીનાં દરશન થાય;
 ગાયા ગુણુ માહડી રાત, સહુપર રાખો પુરણુ પ્રીત,
 કહે ભોગી છો માત દયળ. શેવકની લેખ્યો સંભાળ;
 પુરણુ ગાશે પ્રીતે રાસ, તેની પુરશે માતા આશ

૧૫

(રાગ સનડાનો.)

માતર માતર શું કરો, માતર છે સુખનું મુળ;
 માતરમા હેતે કહો, એતો તારે તમાર કુળ માતર માડી.
 સુદર વાળ્ય શિરોમણી, નિર્મળ જ્યાં નીર;
 ત્યાં જઈને હેતે નમો, સુખ આપે તમેને એ વાર. માતર.

કોઈ જોમાં ત્રણ છે, સ્વંભ છે છયશી ને ચાર;
 પગથીઆં પ્રીતે મણ્યાં, છે ચઢાલીસ જળથી બહાર. માતર.
 સુંદર સરોવર ત્યાં કને, પુઠ કરે બ્યાં માય;
 બકનો સહુ ભં.વે નમી, પછી પીર આગળ થઇ જાય. માતર.
 દર વર્ષે ભાદર બલે, મેળો ત્યાં તો ભરાય;
 અમોસની ઉમળાંઓ, જય જય બોલીને લાડુ ખાય. માતર.

૧૬

(ઓ ઓધવજી વહાણે વિધારી અમને મેલ્યાં) ઓ રાગ.

ધન્ય માતર મા, શેવક નમવા આવેરે સરવે તુજને;
 ગુભ ગુણ ગાવા, શક્તિરૂપે સ્થાય થજ્યો મા મુજને.
 તુંજ શરણે આવી કહું નામી, દેવી ના દેશે કંઈ ખામી;
 દરશન કરતાં દુઃખ જાય વામી-રે. ધન્ય માતરમાઠ
 શુભ સરવે સ્થળે માતો વાપ્યાં, કંઈ બકત જતોનાં દુઃખ કાપ્યાં;
 માહા મુનીઓ પણ જાપે જાપ્યાં-રે. ધન્ય માતરમાઠ
 મા દૈત્યો મારી મનથી હરખ્યાં, સહુ દેવે દુઃખ ગયે નરખ્યાં;
 બલે ભંકત ભાવી જનતો હરખ્યા-રે. ધન્ય માતરમા.
 તમે દયાળુ દેવી દુઃખ હરજ્યો, સહુ સેવકને સુખીયા કરજ્યો;
 દાસ ભોગીની વાંણી ઉર ધરજ્યો-રે. ધન્ય માતરમા.

૧૭

(અનન્નરો.)

માતરમા મેહેર કરીને, આ અરજી ઉરમાં ધારો.
 તમે અસુરને સંહાર્યા, બકતોને પ્રીતે પાળ્યા;
 મન સેવકને ઉગારો. આ અરજી.

મા ભકત જનોને પ્યારાં, રહાય કરીને રહો છો ન્યારાં;
 શું કરું વખાણુ વધારો. આ અરજી.
 મા વાળ્યની માંહે પધાર્યાં, દેઘ દરસન દુઃખડાં ટાળ્યાં;
 શું લખાણુ લખું હું વધારો, આ અરજી
 આત્મનાં હવન નિરધાર્યાં, ભાવે મા પાપ નિવર્યાં;
 દેઘ દરસન સહુને તારો, આ અરજી
 ફરતી જગ્યામાં ભાર્યા, રામદેવ પીર પધાર્યા;
 ત્યાં ખેસે ભકત હજારો, આ અરજી
 પગથીયાં ચઢનાં ન્યારાં, પરખડીનાં માન વધાર્યા;
 છે સામે બગીચો સારો, આ અરજી
 સરવેનાં કારજ સાર્યાં, જે પોતે મનથી ધાર્યાં;
 તેનો રીતે દાસ ઉગરો, આ અરજી

૧૮

(નાથ નવ કરો વાત) એ રાગ.

રહાય તું કરે, દેવી છે દયાળી રે;
 ભકત ભારી, નર ને નારી, આવે આ વારી.
 સંકટ નાશ કારી રે. રહાય.
 માતર મા ખરી ગુણુ વાળી રે;
 હર્ષ ધરીને, નમન કરી, ભાવ ધરી;
 માતાજીના ગુણુ ગદ્યએ રે. રહાય.
 દયા કરીને તું, દાસની આ વારી રે;
 લે સંભાળ, ધરીને પ્યાર, આળ્યા આ બાળ;
 કારજ સારનારી રે. રહાય.

૧૯

(શરમની કરમની જ્ઞાની રે.) એ રાગ.

પ્રેમથી પ્રેમથી પ્રેમથી રે, ભઘઝો ભજો માતરમા પ્રેમથી (૨)
 સુખ સધળાં એ તમનેરે આપે, વિંટાઇ રહ્યો છે કેમ વેમથારે. ભઘઝો.
 માઝ કરા ગુણ સરવેરે માવો, દર્ષ અતીને ઉમંગથી રે. ભઘઝો.
 દાસ દયાળીનો હેનેરે કહે છે, કાપી કુમતી દે સુમતી રે. ભઘઝો.

૨૦

(કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયારે) એ રાગ.

મુને માતર માનાં દરશન આજે ભાવે થયારે;
 ભાવેથી દરશન થયારે, દુઃખડાં તો દુર ગયારે.
 સહુ શેવક સમરે સાચી, મેહેર કરો મા સચી;
 તારે ધ્યાન ધરની આવીને ત્યાં નીત્ય ધરે. મુને.
 નમીને કહું માને રે, પ્રેમાગસ સૌને પાને રે;
 અમર વાણી આપી, કહ કરોડો કાપી;
 શેવકને મા સ્હાય તું છે, ધ્યાન ધરે. મુને.
 દાસ આવી પડે પાય રે, ચરણ રજા ચાહે રે;
 શુભ જાણી સરવે ગામ, સહુને મા કરજ્યો સ્હાય,
 સ્હાય શુભ આપો, શેવક જેથી ગુણ ગાયરે. મુને.

૨૧

અકિન સ્વરૂપમે માતા, ગાતા ગુણ શેવક સરવે આપો;
 દુર મતી દુર કરીને, ધરીને ધ્યાન સહુ શીર તો નામી.

૨૨

(ક્ષત્રી કલંક.) એ રાગ.

હુણો શેવક જન આ વાર, આવીને અહીં માયે લાગોરે;

સુખી થશે તમે નરનાર, જુઠને ઝટ તમે ત્યાગેરે, ટેક.	
રહો સધળા શરણ આ વાર,	આવીને અહીં૦
થાય આજુઠ અપરંપાર,	જુઠને ઝટ૦
હહું ખરું ચચુર રાખો ચીત	આવીને અહીં૦
તમે બાંધેને ધર્મ થકી પ્રીત,	જુઠને ઝટ૦
જુઓ અસુર માર્યા અપાર,	આવીને અહીં૦
છે સત્યને સુખ દેનાર,	જુઠને ઝટ૦
ખરી દુખ હરી આ માય,	આવીને અહીં૦
દેવી પ્રસન્ન પુરણ થાય,	જુઠને ઝટ૦
કંધો વાળ્યની મધ્યે વાસ,	આવીને અહીં૦
દુષ્ટ કેરો કરે મા નાશ,	જુઠને ઝટ૦
છે અંબીકાનો અવતાર,	આવીને અહીં૦
માતર મા તરત નારનાર,	જુઠને ઝટ૦
ભજી બહુચર કળકા ગાય,	આવીને અહીં૦
સરવે રૂપે શક્તિ કરશે સ્થાય,	જુઠને ઝટ૦
આશાપુરી ચાંમુડા એ માય,	આવીને અહીં૦
નામ અતેકે મા ઝોળખાય,	જુઠને ઝટ૦
પણ શક્તિ સ્વરૂપે મન લાય,	આવીને અહીં૦
દસ વારે વારે પડે પાય,	જુઠને ઝટ૦

૨૩

(માઠ)

છે મંમળ કારી, આજુઠ ધારી, આળ્યા મા તારી પાસ;
 હરે હમંમ આંહી, શૈવક જાંહી, સ્થાય કરો છે આશ.
 વાળ્યની માણી બોરડી, ખીર વસે સમદર્પ

અત્યત આણું ઉપજે, કરે કંકુએ પીરની શેવ;
 એવી જગ્યા ભારો, દીન દયાળી, મનથી ધારી. આબ્યા મા.
 ત્યાંથી આગળ અવતાં, શુભ સમાધી સાર;
 શ્રી સુરજ ગીરનારી બાવાની કહીએ, કરી નમસ્કાર;
 ઉતર્યા વાવ્યમાં ભારી, સુંદીર ક્યારી, વૃદ્ધા નીહાળી. આબ્યા મા.
 ત્યાંથી ઉતરતાં જમણા દીસે, ગણુપતી દેવ દયાળ;
 ડાબા હાથે અંચર ગરની બેડક, સામા શીવના બાળ;
 તેને પાયે લાગી, આળસ ત્યાગી બુદ્ધિ માગી. આબ્યા મા.
 પગથીયાં છે વાવ્યમાં, ચઢાલીસ જળની બાહાર;
 બીજા અંદર અનેક હશે, પણ સ્થંભનાં છયાશીને ચ્યાર;
 ધન્ય શોભા સારી. આણુંદ ધારી, મંગળ કારી. આબ્યા મા.

બાર મહીના.

૨૪

(રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજ્યોરે) એ રાગ.

માતર મા મહેર કરો આ વારી રે,

નમિ સરવે મળી નર નારી. માતર માં ટેક.

કારતક મહિને કલોલ મા કરીએરે, જય જયબોલોને ગરમે ફરીએરે,

કષ્ટ કષો મા ક્યાન તો ધરીએ,

માતર માં ૧

માગશર મહિને મા નમશ આણું રે, હેતે હરખીને સુણ આણુંરે;

લેલ દરશન રાજી થાણું.

માતર માં ૨

પોસ મહિને મા પુરણ કૃપાળુરે, કામો કામે વશ્યા હું બાળુરે;

માજી દરશન દોને દ્યાળું.

માતર માં ૩

મહા મહિને મતી શુભ આપોરે, સહુ શેવકનાં દુઃખ કાપોરે;

- આવી જપીએ તમારા જાપો. માતર માં ૪
- દામણ મહિને મા પુલ્લ તો લાવેરે, શેવક પુલ્લ કરે સહુ ભાવેરે; માતર માં ૫
- તેના ઉપર દયા તું લાવે માતર માં ૫
- ચૈતર મહિને મા ચીતમાં લાવીરે, ઘણા બકનો નમે અહીં આવીરે, માતર માં ૬
- ચીંતા તેઓનો તરત હઠવી, માતર માં ૬
- વધશાખે વચન મા રાખેરે જાણી બાળને ખુદિ આપેરે; માતર માં ૭
- સરવે શેવક સરણે રાખો, માતર માં ૭
- જેઠે જુગતી કરી છે સારીરે, પાસે ગામોની શોભા વધારીરે; માતર માં ૮
- લેજ્યો બાળકને ઉમારી. માતર માં ૮
- અસાડે અરજ એક કહીએરે. નિર્મળ જળ વાયેથી લઈએરે; માતર માં ૯
- પીને ખુશી ઘણા એક થઈએ. માતર માં ૯
- શ્રાવણ માસે તો શોભા સારીરે, બહત ભાવે આવે બીડ બારીરે; માતર માં ૧૦
- થાઓ પરશન માત દયાળી. માતર માં ૧૦
- બાદરવે મેજો ત્યાં બરાયરે, જમે રમે ઉજળીઓ આયરે. માતર માં ૧૧
- એમ દીન અમોસનો જાય. માતર માં ૧૧
- આસો મહિનાની આદ્ય આવેરે, ત્યારે ભારે હવન ત્યાં થાયેરે; માતર માં ૧૨
- નરનારી આણુંદે ગાવે. માતર માં ૧૨
- બાર માસ પુરા એમ થાયરે, ત્રીજી સાલે પુરષોત્તમ રાયરે; માતર માં ૧૩
- દાસ ભોગી ભાવેથી ગાય માતર માં ૧૩
- માય ક્ષીખે સુશીને સુણાવેરે, તેને દૃષ્ટ કહીએના આવેરે; માતર માં ૧૪
- અમરા પુરમાં પોતે જાવે. માતર માં ૧૪

રૂપ

(સઘંચર દુઃખ શું દાખવું.) એ રાગ,
આર્યમણુ અરજ એટલી, લાગો પ્રેમથી પાય;

એકાગ્ર ચીતે ધ્યાન ધરો, જેથી રીઝે જગમાય.	આર્યખંધુ.
નીચ કર્મ મુકી દેખને, સમરો શક્તિ તમામ;	
ધર્મ નીંધી ચાલશે, તેથી થાય આરામ.	આર્યખંધુ.
નીંધા દરે કેઇ નામની, દુખી થાય અપાર;	
ત્યારે તો તે સત્ય માનશે, પાડી મુકે પોકાર.	આર્યખંધુ.
ત્રેમ તબ્બે પરનારનો, જાણી મનમાં તે ઝેર;	
કોઇ વખત એ વારશે, ઝેરમાંથી તો વેર;	આર્યખંધુ.
ત્રીવૈક્રમ જેવો ર.જીઓ, આયુષ્ય આપ્યું પર હાથ;	
તેને મસ્તકે મુઢી પહાણને, ચાલી બીજા સંગાય.	આર્યખંધુ.
નીરમળા નારી સતી ખરી, જેનો કહ્યો એ નાથ,	
પર રાયને જ્ઞાન આપીયું, બરોયા પ્યારા ત્યાં સાત	આર્યખંધુ.
નારી હશે નીચા કુળની, ધારે પરાયો પ્યાર;	
જીવતાં તેણે જખ મારી છે, મુએ દુખ અપાર.	આર્યખંધુ.
વાંચો વંચાવેને સાંભળો, કહ્યો તત્વ આ સાર;	
નરનારી વૈકુંઠ પામશે, પાળે નીતી આચાર.	આર્યખંધુ.
સુત રણછોડનો શુભ કહે, કરી મનથી વીચાર;	
ધર્મ પ્રતાપે પામીયા, કંઈક મોક્ષનું ઘર.	આર્યખંધુ.

૨૬

(શાર્દૂલ વિક્રીડીત.)

દેવી છે દયાળ આપ, આવીને કૃપા કરે,
 બળે ભાવેથી તેહને, સંસારમાં સુખી કરે;
 અનાયનાં છે નાથ, હાથ ઝાલીને ઉતારશે,
 બેગી કહે છે ભાવથી, સંસાર સાગર તારશે.

૨૮

દોહરા.

ભોજ ભગતના ચાખખા, વાંચો ધરી મન પેર;
ગીરધર કૃત રામાયણ, રાખો ઘેરે ઘેર.
લાલા ભગતની લાજ તો, જુઓ વધી જગમાંય;
લક્ષ્મી વરને આશરે, મીરાંબઈ પાવન થાય,
રહાવણ માયો રીસથી, જુઓ વીચારી મન;
નરસીહને ઉગારીયા, ભક્તિ ઉપર તન.
છોટમે પ્રજુને ઓળખ્યા, પવીતર ભક્તે તેહ;
હઠાપણ ઝઘા નવ કરો, ક્ષણ માત્ર આ દેહ.
દામન લાગે બજનમાં, દયારામ કહે સાર;
સરજનહાર સમરો તમે, ઉતારે ભવ પાર.
દરસન કરીયે દેવતાં, આપે અપરમ સુખ;
રીઝયા જેને દેવ તે, કદીયે ના પામે દુઃખ.
યાચો આવી દેવને, છે આ શુભ અવતાર;
પુરણ રીતે પ્રેમથી, બજાએ ધરી શુભ ધ્યાર.
રમત ગમતમાં દીજશે, નમીએ વારમવાર;
આંગળીઓ ભેગી કરી, કહીએ જય જય કાર.
બજા બુધી આપે અતી, કાપે પાપ દયાળ;
લીધે નામ દયાળનું, ઉતારે ભવ પાર.
શેના સમરો રહાય છે, શુભ કીધો અવતાર;
રીઝે રાણા રંકને, ઉતારે ભવપાર.

૨૯

(શેઠ સગાળશા સાધુને શેવે.) એ રાગ.
ભક્તિ તો ભાવે કરીએ રે, સંસાર સમુદર તરીએ;

લાજ વધે આ લોકમાં ને વળી પરલોકે મળે માન. ટેકઃ
 ભાવ કરી જે ભક્તિ કરે તેને, પ્રીતે મળે વૈમાન. ભક્તિ૦
 ધરશા ના રાજો કાઢના ઉપર, ઘેર ના કરો કલેશ;
 તરવાને તો ઉપાય એ છે, રહી બતાવી બેશ ભક્તિ૦
 રમત ના કરો નીચની સાથે, જમત સધળી જથ;
 ભોગીલાલ કહે પ્રીતે કરીને, માળને લાગો પાય. ભક્તિ૦
 વખત આપ્યો આપણને આ, ભજન કરવા સાર;
 નક્કી કરી નામ આધારે રહીએ, સરવે મળી નર નાર; ભક્તિ૦

૩૦

(નામ નીરંતર સમરીએ) એ રાગ.

નામ નારાયણી ભજીએ, નીરંતર નામ નારાયણી ભજીએ;
 નામ રૂપે રૂઝા શોભે શણુગારો, તે શુભ અંગે સજીએ. નીરંતર.
 લાભ છે મોટો ના આવે ટોટો, લાભ બીજા સહુ તજીએ. નીરંતર.
 લક્ષ ચોરશી ટાળે તમારી, તેને કદીના એના તજીએ. નીરંતર.
 નામ જપે કંઈ સંસારે રહીને, કંઈક જપે મંદીરીએ. નીરંતર.
 રણમાં ભજે, કંઈ ભજે છે વનમાં, સહુને આશા એક તરીએ. નીરંતર.
 નમી નમોને માને પાયે લાગો, કદી ના ચ્ઢાશો કજીએ. નીરંતર.
 દામ ના લાગે સમરણ કીધે, શા માટે તે તજીએ. નીરંતર.
 સમરો શક્તિ, કહે દાસ ભોગી, દુખ પડે ના તજીએ. નીરંતર.

૩૧

(મુણુજે સાહેલીરે.) એ રાગ.

સાંમળજે સહુ સ્નેહજ આણી, પાણી પેહેલી પાર બાંધીજીરે;
 કદીએ ના જુલો ભક્તિ કરવી, તારથી તારતો સાંધો. શક્તિ સાચીજીરે. ટેકઃ
 લપટાવું નહીં લાલચ દેખી, દૂરજનથી દૂર રેહવું જીરે;

ચંચળ ચીતે ચેતીતે ચાલો, શુભ થાવા દુઃખ શેહેવું. શક્તિ
દગો ના ધારો દીલની મધ્યે, સગો તે કોનો ના થાયજીરે;
મુદી મલે તો શુભ મારગે આપો, જોયી કરી પાપ જાય. શક્તિ
લગન સમ શુભ અવસર જાણી, લલનાઓ પણ ગાશેજીરે;
જીવ્યા થકી શુભ જય લેવાને, દુષ્ટ વચન પરહસશે. શક્તિ

૨૨

લાવણી.

(નાકરી મતજના દીલદાર ચાકરી મત જના દિલદાર) એ રાગ.
શેવક સહુ આવો આપણે આજ, માજના ગુણ ગાવાને કાજ. રેક.
શા માટે સ્થીર થઇ ગયા છો, જોડો બંને હાથ;
ગનનન ગનનન ગાન મચાવો, કરે સદાય આ માત. શેવક
ભાવ ધરી માતાને ભજીએ, કરીએ આપણે હૃદય;
શુભ નીતીને વિવેક વત્તે માતા કરશે મહેર. શેવક
રત્ન કંકણો શા ઝળકે છે હીરા કેરા હાર;
શોભા સઘળી કહેવા જઈએ, ગણે ન આવે પાર. શેવક
સરવે આવો સંપ કરીતે, જઈએ આપણુ સાથ;
જય જય જય માતરમા કહીને જોડો બંને હાથ. શેવક

૨૩

(અખ વ્યથે ન મોહન તેરા.) એ રાગ.

સૌ ભજો (૨) માતરમા ભાવે, દુઃખતો કહીએ ના આવે;
મુખે કહો મૈયાં મૈયાં, ગુણ ગાવો સૌથી સવૈયાં.
લાગોને પાય, સદાય તો થાય, દયાળુ ભાવે. દુઃખ તો
માટે આવો સહુ અહીંયાં, પ્રીતે લાગોને પૈયાં;
ખરે આ વાર, ઉતારે પાર, ભોગી શુભ કહાવે. દુઃખ તો

૩૪

(ભોરજ)

સાખાશ સાખાશ સાખાશ શૂરા આવો (૨) ગુણુતો ગાવો;
 મોટો છે દહાવો, મળ દહાવો, અરગળ લાવો, શીરનો નમાવો.
 કંકુ પણ લાવો, જળથી નહાવો; શુભતો થાવો, ગુણુતો ગાવો;
 સાખાશ સાખાશ સાખાશ શૂરા આવો (૨) ગુણુ ગાવો.
 દ્યો દહાવો, તમ નહાવો, શુભ થાવો, નમાવો. ગુણુતો ગાવો.
 સાખાશ સાખાશ સાખાશ શૂરા આવો (૩) ગુણુતો ગાવો.

૩૫

(અરે મૈયાં મોરો.) એ રાગ.

સર્વે સંપી આજતો, ભજન કરો માતું (૨)
 માતું.....માતું.....માતું સર્વે સંપી૦
 દેવી છે દયાળ કુખ કાપી નાંખે પ્રીતથી;
 પ્રીતથી.....પ્રીતથી.....પ્રીતથી સર્વે સંપી૧

૩૬

(ખડક સખ રેનકા સપના.) એ રાગ.

માજી મુજ અર્જ ઉર ધારી, શેવકને લેજ્યો સંભાળી;
 આળ્યા શેવક તમ આશ ધરી, થા શેવકને તું રહાય ખરી;
 બને જગમાં ભત્રા ભાવી, ઉતારે તું દયા લાવી;
 અમે શરણે સહુ તારા, ઓલવને મનની જાણા.

૩૭

(થયા અમે તો વૈધરાજ.) એ રાગ.

ભાવેથી ભજીએ માજીને, વાહ વાહ.
 સાગર તરીએ, વાહ વાહ.

આણુંદ કરીએ.

વાહ વાહ.

ધ્યાન માનુ ધરીએ.

વાહ વાહ.

ભાવ ધરી શેવા કરો માણ તણી આજે તો;

ઉતારે હરખ ધરી સમરો માને વારમવાર;

દુઃખ કાપે, સુખ આપે, શરણે માણ શુભ રાખે દયા ધારી દીક્ષમાં;

ભાવેથી ભજીએ માજીને.

વાહ વાહ

૩૮

(ધન્યાશ્રીની ગજલ.)

સમરો વારમવાર, માતર માને સમરો વારમવાર. ટેક.

સાચ છે શુભ દયાળ, બરમ તણ ભજીએ વાર હજાર. માતર૦

ભક્તિ ભાવે કરો શરણે મા રાખે, અતે ઉતારે ભવ પાર. મા૦

માટે અરજ હું કહું છું ભાઈઓ, ભજો ધરી શુભ પ્યાર. માતર૦

૩૯

[(રદય સદયુધો નહીં ધારી.) એ રાગ.

ભજો સહુ ભાવ ધરી માને, માગો શુભ પ્રેમારસ પાને;

માતાને શરણે તો જઈએ, વારમવાર વંદન તો કરીએ.

સાખી.

મેહેર કરી મા આપજો, મતી નીરમળ આ વાર;

ભાવ ધરી સહુ આવીઆ, શરણે નરને નાર.

દીસો શુભ રહાય તો તારી, અરજ દીક્ષ દ્યો એટલી ધારી;

સાખી.

સુદ્યો ભજન મા તાલાર, અળથ રહ્યો અસાન;

પુદી આપે બાળને, બહુવા પમ ડો માન;

ધન્ય ધન્ય દેવી છો દયાળ, રહાય તું શેવકને યાને. માગોં

૪૦

(દેખો મુંબઈકા કાયદા.) એ રાગ.

સુણો સજ્જન જાણ તમ,
કહેને હૈ બાત એક અગ દમ;
ભાવે બજો માતર માત, ઉસે બોડો દોનું હાથ—
આણુ દે દીન જાય સખ અહા ભાઈ આણુ દે—
દીન જાય સખ, સુણો સજ્જનનં

૪૧

(પ્રેમ વચન સરથી મન વીંધી.) એ રાગ.

ભજન કરો હ્યો ભાવ ધરોને, કાળ ઝપાટો મારેરે;
સમાં સનેહી સાથ ન આવે, ભક્તિ મુક્તિ અપાવેરે. ભજનં
જેસા આવો એસા જાવો, કોન સંદેશ કહાવેરે. ભજનં
જોર હોવે સો જગમે રહેવે, કયા કરું એસા કહેવેરે. ભજનં
બાપ બાંધજો રહે સુખ દુખથી, પસ્તાવો કરી પુરોરે. ભજનં
ભેટી બેઠા બહોત બોલાવે; માત બીચારી કયા કહાવેરે. ભજનં
ભેગા હો કે બુદ્ધા હો પથ, કાળનું શું ત્યાં બગડેરે. ભજનં
આકાશ શોધે પાતાળે શોધે, શોધે વસ્તી વગડેરે. ભજનં
જ્યારે ત્યારે ઝપાટેરે ચઢવું, એની યેર ના જાણીરે. ભજનં
દાસ ભોગી કહે, સત્ય અસત્ય, સંગ આવે એક વાણીરે. ભજનં

૪૨

(એ વીંધીત બુધીની નારી.) એ રાગ.

છે માતરમા દીનદયાળી, તમે સમરો નરને નારી;
તમે બજોને આપાર, સક્તિ રહાય છે થનાર. છે માતરમા,

સાખી.

ભવસાગર તરવા તમે, થાઓ તતપર આજ;

ભગવતીને સમરો હમે, કહીએ રાખે લાજ.

આટે ધારી શુભ પ્યાર, ભજો ઉતારે ભવપાર. છે માતરમાં.

૪૩

(ધીરાના પદનો રાગ.)

ટેકધારી રહેવું રે તરવાની ઇચ્છા કરનારે;

ભમવું નહીં ભભાવેરે, ધ્યાન રડું ધરનારે. ટેક.

ધ્યાન કરી ધર્મ દેવનું, ચોખું રાખો ચતુર ચીત;

હક્કતું હરખે કરીને ખાવું, ચ્હાવું ન ચોરી કેરું વીત;

વીતે બગડે રીત્યોરે, દયા જતી રહે દરબારે. ટેક ધારી.

જ્ઞાન લઈ ગુણીજન તણું, શિયળ સાચવો સાર;

શુભ જન વખાણે સંસારમાં, દેવ ઉતારે ભવ પાર;

ચીતૃ પણુ દરખેરે, પ્રીતી કરી ધરમ પાળે. ટેક ધારી.

આંખ્ય મીંચે એટલી મીનીટ પણુ, કરવું શુભ ભજન;

દેવનું શુભ સમરણુ કરી, સ્થીર રાખે પોતે તન મન.

ધન્ય તે ધરમીનેરે, હીકાતેર પેહેડો તે તારે. ટેક ધારી.

જ્ઞાને ગુણીજન થાઓ અને, જ્ઞાને બનો ગંભીર;

જ્ઞાને ધર્મ અધર્મ વર્તો, જ્ઞાને કરી બનો ધીર,

કહુ શીર નામી ભોગારે, અધર્મીયી રહો નરવારે. ટેક ધારી.

૪૪

(વાલમજી હો મારા ભલા) એ રાગ

માતાજી આણો મેહેર આજે સહુ આવી શરણે રહું,

માતરમાં દયાળી ભારી, આજ્યા સરવે નરને નારી;

માતરમા છે રખવાળી, સાચી જાણીને શુભ કહ્યું. માં
સાચું ધરેણું જોયું (૨) સરવે કષ્ટ તો ખોયું. માતાજી.

૪૫

(મહાવીર ધરૂ ધીર) એ રાગ.

નમુ નીત્ય ધારી પ્રીત્ય, માત તુને ખરી;
તુને ખરી માત તુને ખરી. નમુ.
શુદ્ધીર વાળ્ય આપે શોભાવી, આંગી ઝગડે જાણે વીજ. નમું.
રહાય કરો મા આજે તન મનથી અમે ધારી. ખચીત. નમું.
બકિત ભારી માણ કરીએ તમારી, રૂડી રાખીને રીત. નમું.
નમે શેવક સહુ તન મન ધનથી, નારીને નર સહુ મળી ખચીત. ન.
શરણે આજ્યાને મેહર કરો મા, ગાય છે આજ સહુ હરખે તો ગીત. ન.

૪૬

(માર માર તરવાર.) એ રાગ.

બજ્ય બજ્ય માતરમા આજે આણુંદે તું (૨)
આણુંદે આણુંદે આણુંદે તું. બજ્ય.
શીખ આ સારી લે મન ધારી, મુરખ બજે ના કયું માણને તું. બ.
પ્રીતે પાળીને રાખે સંભાળી, કેમ મુરખ મન લુલે છે તું. બ.
માયાની અંદર પ્યાર વધારી, કેમ માણને વિસારે છે તું. બ.
સુખ બહુ આપો દુખ સહુ કાપે, રાખે સ્થિર ખુદિ આવારી તો તું. બ.
શરણે ગયાને મા સુખ દે છે, આંખ્ય ઉઘાડી જો અંધારે તું. બ.
તજ્ય વ્યભિચાર ઉંડો કરીને વીચાર, અલ્યા સાર થવાતું મન ધારે
તો તું. બજ્ય.

૪૭

(મધુર સ્વર ક્યાંથી આ સંભળાય.) એ રાગ.

નમીએ વાર હજાર માતર માને નમીએ વાર હજાર

નક્કી એ નિર્ભયકાર માતર માને નમીએ વાર હજાર.
કરું શું માનાં વખાંણુ આજે, કહેતાં ના આવે પાર. માતર.
રહાય કરે મા સુખ બહુ આપી, પાપ પુરાં હણુનાર. માતરમાને.
પાપ તાપ બાળી સહુ નાંખે, છે સુખ તો દેનાર. માતરમાને.
કહે શેવક સહુ ભાવ ધરીને, સમરો ઉતારે બવપાર. માતરમાને.

૪૮

(બંધ કિલ્લો બાપુ) એ રાગ.

મેહર કરો માતર મા આજ, શુભ શુભ શેવકની રાખે લાજ;
અમે આવ્યા આ વારીરે, મહેર કરો માતરમા આજ. ટેક.
વાવ્યની અંદર વાસ કરીને (૨) લીધું ત્રીશુળ તમ હાથ,
નાંખ્યા શત્રુ સંહારી રે. મહેર૦
સુખ તું કરની દુખ મા હરની (૨) સારો સેવકનાં કાજ—
કહીએ શીર નમાવી રે. મહેર૦
અસુર લોકોને નાંખ્યા મારી (૨) ભક્તો કીધા રણીઆત;
નર નારી જોડે છે હાથ, હ્યો સરવે ઉગારીરે. મહેર૦

૪૯

(નસુ પદે ગિરીજપતિને.) એ રાગ.

બળે બાવેથી છે બય હરની,
દુઃખ દુર કરનારી માતર મા છે મંગળકારી.
છે દયાળી સહુને સુખ કરની. ભજો.
શરણે આવો શેવક સર્વે, ફરીએ આપણુ માને ગરબે,
સુખ દેનારી અપાર, માટે બળે નન્નાર;
અસુરનો સંહાર કરો, છે ભક્તોને સુખકરની. ભજો.

૫૦

(નમુ સેના સુત સંભવને.) એ રાગ.

નમુ માતર મા પ્રીતે તુને,
 દયાળુ દેતી આપ જગે છો, અસુરને સંહાર્યા;
 આપો સુખ, દેખી મુખ, થાય દર્પે મુને. નમુ
 શેવક સરવે અજ્ઞાન, મોટાં આપ ગુણવાન;
 નામુ શીશ આપો જ્ઞાન, અમે ભુલ્યા સૌ જાન.
 માટે મેઢેર કરી દયા ધરી, બકિત બાવે આપ;
 બ્રહ્મ બાંધ, કરો રહાય, માતાળુ અમને. નમુ
 તારો ખરો વીશ્વાસ, પુરે સરવેની મા આશ;
 રાખો શેવકને આજ, સહુ સારો તમે કાજ.
 શરણે આવ્યા તે સાચ ખરી, તે અસુરનાંખ્યા વિખેરી;
 નમુ નીત્ય, આણી પ્રીત્ય, પાયે હું પડીતે. નમુ

૫૧

શિયળવંતિને ગાવાની

ગરબી.

(પડવાની પણ પ્રીત ઘટમટ ભુલીરે) એ રાગ.

સરવે લલનાઓ હ્યો લાખેણો લહાવો રે,
 કરી શેવાને શુભ રીત્ય કંથ રીઝાવો રે;
 કદીએ ના જુદી બોલીએ જરા વાણી રે,
 તમ ઉપર તે કોપાય જાયજો જાણી રે.
 ગણી ઇશ્વર શમને આપ્તીન રહીએ શાણીરે,
 દૂધ ગણે શિયળ થકી હોય જો પાણી રે,
 શુભ શેવા તેની કરો સાહેલીરે;

બીજી ઝખના હોય દગ્ગર તે સહુ મેહેવારે.
 છુત પલેન ના માનશે કાંઈ સાચુરે;
 વળગે તે આગી કાય જન હોય કાચુરે.
 મંતર અંતરે ખોટાં જાણુએ સહુ આગરે;
 રોગ કરે છે દોંગી લોક પેદને કાગરે.
 મંતરમાં છે એક શિયળ શુભ પાળારે;
 કહે ભોગી જુએ નહીં કાય દુઃખનો દહાડારે.

પર

(પુનમ ચાંદનીના રાગમાં ગવાશે.) એ રાગ

શાણી સદયરો ચાલો જઠએ આજ, કાજ સુધારે માતર માવડીરે
 આણુંદ હઠએ અપાર, રાખી પુજે પાવડીરે. ટેક.
 સખી શોભા થઈ રહી આજે સુંદીર વાવ્યનીરે. આણુંદ૦

સાખી.

ભળે સહુ ભાવે આજ તો શક્તિ સાચુ રૂપ;
 હરખે રાખે લાજએ, હોય રંક કે ભુપ.
 પ્રીતે નીતા (ની) રીતી યાદ કરી હમશ શેવા સાચવોરે;
 શુભ ભાવી જનો આજે આવે ભાવથીરે. આણુંદ૦

સાખી.

શુભ શિયળ સહુ સાચવો, સખીઓ લાગી પાય;
 જુઠા વીતને ના ચહો, જેથી રીઝે જગમાય.
 અવર સંમ હેતે કરી, ટાળો મનથી દૂર;
 તો માજી સહુ તારશે, ભાવ ધરીને ફૂળ.
 સમરણ સાચુ ધારી, પાળી શિયળ શુભ આજીએરે;
 તો કદીએ ના આવે જુઠાં તમને આજ. આણુંદ૦

સાખી.

ગુઓ વિચારી મન વિશે, પ્રથમ મનુષ્ય દે માન;
અંત વખતે પણ આવશે. નારાયણી વૈમાન.
ટેક ધારીને તરત તમે સત્ય માનજોરે;
શિયળથી સખર રહેશે શરીર.

આશુ'૬૦

૫૩

(ગગન ગાળે ધરરર) એ રાગ.

શક્તિ સમરો સરરર (ર) કામ કરે તે ખરરર;
હંતે આવો દરખ બર (ર) સમરેથી રહાય થાય સરરર.
મળી નાર અને નરરર (ર) તીર માફક આવો તરરર;

સાખી.

હળી મળી સંપો રહો તમે, સુખ તો સંપે થાય,
દુઃખ કાપે સૌ માત એ, રહાય કરે એ માત રે;
ભક્તિ બાવે આપણ કરીએ.
સંપી રહીએ સાથમા, માણને શરણે જમને;

સાખી.

કળ કરરર કાપતી, પુરી મનની આશ;
માતર મા સમરો સહુ, ખટપટ ખોટીરે જાણજો બાવથીરે.
માનું શુભ ધ્યાન ધરે—તેનું દુઃખ દૂર તો કરે;
રાખી હૃદયને સ્થીર (ર) ભજો બાવેથી વીર બરરર.
ભજો બરરર—ખરે ખરરર—અરે અરરર— શક્તિ સં

૫૪

ગરબો

(શું નટ્યર વસંત થૈ થૈકાર થયો.) એ રાગમાં ગવાયો,

હું માછની આગે હરખે ગયો;

હરખે ગયે.રે ઉમંગે ગયો.

હું માછની.

સાખી.

શુભ શરણે રાખો તમે, માછો દોન દયાળ;

બીડ બારે બકનો મલ્યા, આજે અપરમપાર.

અરે મૃગ ઉપર બેઠાં માત.

આણુંદે જોઈ રહ્યો, જોઈ રહ્યો મન મોહી રહ્યો. હું માછની.

સાખી.

શેવક સરવે સાથમાં, આવી ઉભા દાર;

અરજ કરું હું આ સમે, નામો મુસ્તક સાર,

દર્શન કરીને માતું નામ દીધું;

પછી પુરણ ધરીને બાવ જળ ત્યાંથી પીધું.

સાખી.

હરખે જમે ઉજણીયો, આવી સરવે ત્યાંય;

બ્રહ્મ ભોજન પેહેલુ કરે, પછી સૌ જમવા જાય.

જમવા પહેલાં બોલતાં જય જય માતર માય;

સુંદીર મકાનો સોભતાં. માતર માછે જ્યાંય.

સુંદીર મેજો ત્યાં શોભી રહ્યો શોભી રહ્યો;

શોભી રહ્યોરે શું આપી રહ્યો.

હું માછની,

૫૫

(ચાલો ચાલો હાં હાં.) એ રાગ.

આવો આવો રે હાં હાં (૨) મળી સૌ આજ,
દરશન કરવાને.

દરશન કરીને હાંહારે, (૨) માણનાં આજ;
સુખીયાં થાવાને.

સુખીયા આપણ સરવે થઈને, સમરે માતર માતરે,
પુજન કરો સહુ ભાવ ધરીને, જંડી બને હાથ. દરશન.
પુષ્પ પુરણ પુષ્પ ગજરા ગુલાબ્યા, ગુલાબ કરા આંચરે;
ચંપા ચંપેલી ઝોદણી ઝોદાડો જેથી રીંજે મંભાય. દર.
અંતર અરગજ અતીશે લાવો, લાવો લાલ ગુલાબરે;
થાળ ધરાવી યૈ યૈ નાચો, આણી મનમાં વદાલ. દરશન.
પુજા કરી માને પાયે લાગો, હરખ ધરીને આજરે;
હરતાં હરતાં ગરમે ગાવો, મરે મા શુભ કાજ. દરશન.

૫૬

(આજે આનંદ આનંદ અઘ થઈકાર થયો.) એ રાગ.

આજે આનંદ અતીશે રંગભેર રમે,
સરવે આવી શેવક માને પાય નમે;
મન શુભ કરો, માતુ ધ્યાન ધરો. જય જય (૨)
સરવે બળે માતાએ આજે મહેર કરી,
વાણા બક્તો આવે અહીં દીલ ધરી; જય જય. (૪)
બળે ભાવ ધરો, માએ મેહેર કરી.

૫૭

(અમર ફળ મળ્યું એ) રાગ.

સ્તુતિ હું કર માતુ ધ્યાન તો ધર. (૨)

ગુણ ગાઉ રાજ થાઉં હાં છે દયાળ મા વિશાળ;

માટે શાર આજ તો ધરં.

ધ્યાન. ૧

માટે શેવો સરવે આવી આજ, શેવકની એ રાખશે મા લાજ.

એમ જગી ઉમગ આણી નામ છે ખરં.

ધ્યાન. ૨

માટે ભજો ભાવથી તમે, કહીએ ખરં આજ તો અમે;

એજ માત, જ.સે હાથ, તો સમુ તર.

ધ્યાન. ૩

પદ

ધ્યાન.

ધર્મજ ધારી નર ને નારી, સમરો માતર માથ.

જેતે.

શિયળ વિના નહી, સુખડાં જગમાં, પ્રાને પુજો પાય.

જેતે. ૧

ધર્મ ન ધારે મનુષ્ય શાનાં, પણ સમ સમજે કાય.

જેતે.

વસ્ત્ર આભુષણ કેરા વાંધા, ધર્મો ના પાડે કાય.

જેતે. ૨

વસ્ત્ર આભુષણમાં શીળ સાચો, રાખે નરને નાર.

જેતે.

ફરી ફરી જગમાં જન્મ ન આવે, લા'વ લાખેણો જમ.

જેતે. ૩

દાસ ભોગી પ્રીતેથી કહે છે, સત્યને લાગુ પાય.

જેતે.

થાળ.

માજી શેવક પડે સૌ પાય કે જમવા પધારજો રે,

થાળ ધર્યો છે સુંદીર આજ જમવા પધારો આપ;

જળે ભરી છે ઝારીયારે, કંઈ સુતરફેણી સાર;

માતર મા આરોગી આજે લાડુ શેવ કંસાર

જમવા.

મેસુર મોહનપાક છે ભાત કમોદનો રાંધાંઓરે;

સુદર સ્વાદે મોઢર દાળ.

જમવા.

અમૃત પાક મોહન પાક પાક ધણા કર્યારે,

મં'માયા મહેર કરીને આજ.

જમવા.

આરીઆં તુરીઆં બેંડા કોળું ને વળી વાડકાલેરું સારું;
 એવાં અનેક રીતનાં શાક ગણતાંના આવે પાર. જમવા.
 પાન સોપારી એલચીરે, કંઈ બીડાં બનાયાં અપાર;
 મેહેર કરી માતર મા આજે સરવે બન્યું છે રમાળ. જ.
 સંવત ૧૯૫૪ સાલે દ્વીતીય આસો માસ;
 શુદ્ધ ૮ ને શનીવારે ત્રય ચર્યો કહે દસ. જમવા.

આરતી.

જય માત જય માત, જય માતર મા મહારી. (૨)	
અગણિત શુભ વાળા, (૨) મળી દોઝો સારી.	જય૦ ૧
શક્તિ શુભ છે જગમાં. વહે વેદ વાણી. (૨)	
ભક્તિ ઉમંગે આપો (૨) શરણાંગત બાણી.	જય૦ ૨
અમ્બુ પ્રાંતે માર્યા, બકોને ઉગારી. (૨)	
ત્રણ જીવનમાં શક્તિ (૨) છે મંમળ કારી.	જય૦ ૩
મેહેર કરી મંમાયા, શુભ વાણી આપો (૨)	
દાસો કહે છે પ્રીતે (૨) શરણે તો રાખો.	જય૦ ૪
આરતી હરખથી કરીએ, ધ્યાન તુજ ધારી (૨)	
શેવક કહે મા ભાવે (૨) ક્યો અમને તારી.	જય૦ ૫
આરતી શુભ આ ગાશે, દુખ દરીદર જાય. (૨)	
અવિચળ વાણી આપી (૨) માતા કરશે રહાય.	જય૦ ૬
ભાવ થકી જે માને, પ્રીતેથી બજશે (૨)	
ભોમી ભાવ ધરી કહે (૨) સ્વરગે તે જાશે.	જય૦ ૭

જાહેર ખખર.

સરવે સદ્મહસ્યોને વીનંતી કરવામાં આવે છે કે જે આ ચોપડી જે સાહેબોને ખરીદ કરવાની ઇચ્છા હોય તેઓએ નીચેના શરનામે મંગાવી લેવા તરતી લેવી. તેની કીમત રૂ. ૦—૧—૬ રાખવામાં આવી છે બાહાર ગામ વાળાને ટપાલ ખર્ચ જુદુ પડશે. નોટપેડ પત્ર લેવામાં આવશે નહીં. એજ વીનંતી.

મળવાનું ઠેકાણું.

પા. સાંડલચંદ મુળજીભાઈ.

૬. અમદાવાદ દરીઆપુર ટેડપરીમાં ઘર નંબર ૫૬.

પા. નાનાલાલ નારણદાસ.

૬. અમદાવાદ નાની હવેલીની પોળમાં ઘર નંબર ૧૦.

પા. ભલાભાઈ ત્રીભોવનદાસ.

૬. અમદાવાદ દરીઆપુર ટેડપરીમાં ઘર નંબર ૬.

